

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: 4210720001 og 421151E002	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 18. februar 2016	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 18.03.2016

Opgave 1

Hans Andersen ejede samtlige aktier i Byens Tømmerhandel A/S og var samtidig direktør i virksomheden. Blandt kunderne var Terkel Thomsen, der ejede den personligt drevne virksomhed Terkel Thomsen Tømmerfirma. Til brug for en større entreprise købte Terkel træ for 1.0 mio. kroner hos Byens Tømmerhandel A/S. Aftalen blev indgået efter nærmere forhandlinger med Hans Andersen. Træet skulle bruges i forbindelse med et prestigebyggeri, og Terkel understregede under forhandlingerne, at det skulle være træ af bedste kvalitet. Det lovede Hans, der mente, at langsomt voksende svensk træ fra det svenske selskab ST AB kunne opfylde kvalitetskravene.

Efter leveringen og opsætningen begyndte træet at blive misfarvet, og der opstod revner i træet. Terkel ville derfor ikke betale for træet og mente endda, at han havde et erstatningskrav mod Byens Tømmerhandel A/S. Byens Tømmerhandel A/S kunne ikke anerkende indsigelserne og ønskede derfor at indlede retsskridt for at inddrive beløbet. Da Hans Andersen oprindeligt var uddannet jurist, mente han, at han selv kunne forestå dette.

Ifølge leveringsbetingelserne skulle eventuelle uenigheder afgøres ved voldgift med kun en voldgiftsdommer, der skulle udpeges af præsidenten for Retten i Viborg, hvor begge parter havde hjemting. Præsidenten udpegede efter parternes anmodning advokat Daniel Dahl som voldgiftsdommer. Der blev herefter udvekslet klageskrift og svarskrift.

På grund af indsigelserne fra Terkel havde Byens Tømmerhandel A/S ikke betalt ST AB for træet. ST AB krævede nu betaling, men Byens Tømmerhandel A/S nægtede at betale indkøbsprisen på 600.000 kroner. Byens Tømmerhandel A/S opfordrede ST AB til at indtræde i voldgiftssagen, således at det hele kunne afgøres samlet.

ST AB ønskede ikke at deltage i voldgiftssagen og anlagde i stedet sag mod Byens Tømmerhandel A/S ved Retten i Viborg. Byens Tømmerhandel A/S påstod i et rettidigt indleveret svarskrift, at sagen skulle afvises. Dette blev begrundet med, at leverancen og mangelsindsigelserne havde en så nær sammenhæng med den verserende voldgiftssag, at det måtte opfattes på den måde, at voldgiftsaftalen også omfattede leverancen fra ST AB. Desuden anførte Byens Tømmerhandel A/S, at Retten i Viborg slet ikke var kompetent til at tage stilling til, om ST AB var omfattet af voldgiftsaftalen. ST AB gjorde gældende, at de ikke var omfattet af voldgiftsaftalen, og at Retten i Viborg fuldt ud var kompetent til at tage stilling til indsigelsen.

Efter yderligere skriftveksling afsagde Retten i Viborg kendelse om, at der ikke var aftalt voldgift mellem Byens Tømmerhandel A/S og ST AB, og at sagen derfor skulle fortsætte ved Retten i Viborg.

Der blev herefter afgivet svarskrift om sagens realitet og afholdt møde efter retsplejelovens § 353. Det blev aftalt, at der skulle udveksles yderligere processkrifter, og herefter skulle der afholdes et nyt møde, hvor betydningen af voldgiftssagen skulle drøftes.

Sideløbende med voldgiftssagen og retssagen havde Hans Andersen forhandlet med den amerikanske virksomhed WT Inc. om overtagelse af Byens Tømmerhandel A/S. Denne aftale blev umiddelbart efter § 353-mødet endeligt indgået, og Hans Andersen solgte derfor alle aktierne i Byens Tømmerhandel A/S til WT Inc. Samtidig stoppede han som direktør og udtalte i den forbindelse, at salget havde været nødvendigt for virksomheden, men han ønskede ikke at arbejde

for et firma med de metoder, som han havde fået kendskab til. Nu ville han lægge det hele bag sig og ikke beskæftige sig med virksomheden eller branchen mere. Faktisk overvejede han at flytte til Sydamerika.

Byens Tømmerhandel A/S hyrede nu advokat Anders Andersen til at tage sig af sagen, idet Hans Andersen jo var fratrådt. Anders Andersen overvejede blandt andet, hvilke muligheder han havde for at få Hans Andersen til at afgive forklaring under voldgiftssagen, da han tilsyneladende ikke frivilligt ønskede dette.

Desuden konstaterede Anders Andersen, at voldgiftsdommeren – advokat Daniel Dahl – boede på samme vej som Hans Andersen, og at de spillede i samme golfklub endda i et sådant omfang, at de havde været på mindst en golf ferie sammen. Anders Andersen overvejede derfor at rejse habilitetsindsigelser mod Daniel Dahl.

Ved gennemgang af retssagen konstaterede Anders Andersen, at ST AB påberåbte sig internationale kvalitetsnormer og gjorde gældende, at den aftalte klassifikation var opfyldt. Også spørgsmålet om oprindelsessted efter internationale standarder var påberåbt i sagen. Han mente derfor, at sagen i stedet burde føres ved Sø- og Handelsretten og anmodede derfor Retten i Viborg om at henvise sagen til Sø- og Handelsretten.

Spørgsmål

- 1. Hvilke overvejelser burde Retten i Viborg foretage i forbindelse med indsigelsen om, at der var indgået en voldgiftsaftale?**
- 2. Hvilke muligheder har Anders Andersen i voldgiftssagen for at få Hans Andersen til at afgive forklaring?**
- 3. Kan Anders Andersen få medhold i en habilitetsindsigelse, hvis han beslutter sig for at rejse spørgsmålet?**
- 4. Hvordan skal Retten i Viborg behandle anmodningen om at henvise sagen til Sø- og Handelsretten?**

Opgave 2

Hansen havde under sit studie til ingeniør udviklet en ventil til at regulere vandtryk i pumper, som han fik patent på lige efter studiets afslutning. Han opbyggede herefter en international virksomhed, HansenFlow A/S, med en årlig omsætning på ca. tre milliarder kroner. Der opstod efterhånden stigende konkurrence på det internationale marked, og i efteråret 2014 markedsførte det indiske selskab FlowCap – der havde etableret et lager med forskellige produkter i København – en ventil i Danmark, der var væsentlig billigere end HansenFlows ventil.

HansenFlow undersøgte FlowCaps ventil, og selskabet mente umiddelbart, at den krænkede selskabets patent. Der var dog tale om en vanskelig bedømmelse, så HansenFlow kontaktede den internationalt anerkendte professor, Schmidt, og indhentede en erklæring fra ham. Han konkluderede, at der forelå en krænkelse, idet ventilerne byggede på den samme tekniske konstruktion. HansenFlow betalte Schmidts honorar på 300.000 kroner og rettede derefter henvendelse til FlowCap, der overgav sagen til selskabets advokat. Han kontaktede på FlowCaps vegne en anden internationalt anerkendt ekspert, Winter, med henblik på at få udarbejdet en erklæring. Denne ekspert havde dog meget travlt, så han skulle have ca. et halvt år til at udarbejde erklæringen. Advokaten meddelte herefter HansenFlow, at han ville vende tilbage til sagen, når han havde modtaget erklæringen.

HansenFlow betragtede det som et forsøg på at forsinke sagen, så selskabet udtog stævning mod FlowCap ved Retten i Aarhus. Det nedlagde i stævningen påstand om, at FlowCap ”forbydes at importere, markedsføre eller sælge styreventilen i Danmark.” Erklæringen fra Schmidt var vedlagt som bilag til stævningen.

FlowCap indleverede rettidigt svarskrift, idet selskabet påstod principalt afvisning, subsidiært frifindelse. Det gjorde til støtte for påstanden om afvisning gældende, at der ikke var værneting for sagen ved Retten i Aarhus, og det blev i forbindelse med redegørelsen for påstanden om frifindelse oplyst, at erklæringen fra Winter ville blive fremlagt, når den blev færdig.

Retten indkaldte herefter til et forberedende retsmøde efter retsplejelovens § 353. Spørgsmålet om værneting blev drøftet, og det blev bestemt, at retten – baseret på parternes bemærkninger herom i stævningen og svarskriftet – optog dette spørgsmål til særskilt afgørelse. Retten traf en måned senere afgørelse om, at der var værneting ved Retten i Aarhus.

Retten fremsendte herefter følgende udskrift fra retsbogen til parternes advokater:

”Sagsøger og sagsøgte indleverer senest den 15. oktober 2015 et processkrift til retten med deres eventuelle bemærkninger til spørgsmålet, om der – særligt i forhold til bevisførelsen – er brug for yderligere forberedelse, eller om sagen kan berammes til hovedforhandling.”

FlowCaps advokat modtog udskriften af retsbogen dagen efter, men den blev lagt på en forkert sag, så han blev først opmærksom på sagen, da han den 20. oktober 2015 modtog erklæringen fra Winter, der ikke mente, at der forelå en krænkelse. FlowCaps advokat fremlagde nu erklæringen i et processkrift modtaget i retten den 21. oktober 2015, og han anmodede samtidig om at få sagen berammet til hovedforhandling.

HansenFlows advokat havde indleveret et processkrift rettidigt med anmodning om sagens

berømmelse til hovedforhandling. Da han modtog FlowCaps processkrift, meddelte han retten, at han protesterede mod erklæringens fremlæggelse, og han anmodede om at få udmeldt syn og skøn, såfremt retten tillod, at FlowCap fremlagde erklæringen.

FlowCap protesterede efterfølgende mod HansenFlows begæring om syn og skøn.

Spørgsmål

1. Er rettens afgørelse om værneting rigtig?

2. Bør retten give FlowCap tilladelse til at fremlægge erklæringen fra Winter?

Der skal i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 2 redegøres for alle relevante regler og principper.

3. Bør retten tillade, at HansenFlows anmodning om syn og skøn fremsættes?

Det skal i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 3 lægges til grund, at retten gav FlowCap tilladelse til at fremlægge erklæringen fra Winter.

4. Bør HansenFlow tilkendes udgiften til Schmidts honorar på 300.000 kroner som en sagsomkostning, såfremt HansenFlow vinder sagen?